

ÎNCHEIERE

14 august 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Ala Cobăneanu
Nina Vascan

examinând cererea lui Mihail Sîrbu cu privire la restituirea taxei de stat achitată la depunerea cererii de recurs împotriva deciziei 01 martie 2005 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Mihail Sîrbu împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Persaj-Agro” cu privire la încasarea plății pentru arendă și penalității,

c o n s t a t ă:

La 08 octombrie 2004 Mihail Sîrbu a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Persaj-Agro” cu privire la încasarea plății pentru arendă în mărime de 15000 de lei și penalității în cuantum de 2500 de lei.

Prin hotărârea din 15 decembrie 2004 a Judecătoriei Hîncești, a fost admisă parțial acțiunea depusă de Mihail Sîrbu și a fost încasat de la SRL „Persaj-Agro” în beneficiul lui Mihail Sîrbu plata pentru arendă în mărime de 2202,67 de lei. În rest, cerința lui Mihail Sîrbu cu privire la încasarea penalității în cuantum de 2500 de lei, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 01 martie 2005 a Curții de Apel Chișinău, au fost respinse apelurile declarate de Mihail Sîrbu și SRL „Persaj-Agro” și a fost menținută hotărârea din 15 decembrie 2004 a Judecătoriei Hîncești.

La 16 mai 2005 Mihail Sîrbu a declarat recurs împotriva deciziei din 01 martie 2005 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei din 01 martie 2005 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 15 decembrie 2004 a Judecătoriei Hîncești și, pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie dispus încasarea de la SRL „Persaj-Agro” în beneficiul său a plății pentru arendă pentru o perioadă de 4 ani în mărime de 98774 de lei.

Prin decizia din 14 septembrie 2005 a Curții Supreme de Justiție, a fost respins recursul declarat de Mihail Sîrbu și a fost menținută decizia din 01 martie 2005 a Curții de Apel Chișinău.

La 10 iunie 2019 Mihail Sîrbu a depus cerere cu privire la restituirea taxei de stat în mărime de 1481,61 de lei, achitată la 16 iunie 2005 la depunerea cererii de recurs împotriva deciziei 01 martie 2005 a Curții de Apel Chișinău.

La caz, Colegiul va interpreta că cererea depusă de Mihail Sîrbu la 10 iunie 2019, denumită „cerere de revizuire”, reprezintă o cerere de restituire a taxei de stat. Or, instanța nu este ținută de denumirea actului depus și indicată de partea în

proces, dar urmează să se ghideze de prevederile art. 12 alin. (3) și 166 alin. (6) Cod de procedură civilă, precum și de practica CtEDO, chiar dacă acesta poartă o denumire incorectă.

Examinând cererea în raport cu materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar a respinge cererea cu privire la restituirea taxei de stat în sumă de 1481,61 de lei, ca fiind depusă în afara termenului legal din următoarele considerente.

În debut, se menționează că, deși cererea din 10 iunie 2019 depusă de către Mihail Sîrbu a fost înregistrată și repartizată spre examinare cu indicele 2rh, ceea ce presupune că cererea respectivă urma a fi examinată în ordine de revizuire, Colegiul conchide că cererea nominalizată urmează a examinată în conformitate cu prevederile art. 7 din Legea taxei de stat nr. 1216 din 03 decembrie 1992 și art. 89 Cod de procedură civilă, or după cum rezultă din conținutul acesteia, Mihail Sîrbu solicită restituirea taxei de stat în mărime de 1481,61 de lei, achitată la 16 iunie 2005 la depunerea cererii de recurs împotriva deciziei 01 martie 2005 a Curții de Apel Chișinău.

În continuare, Colegiul decelează că la 16 mai 2005 Mihail Sîrbu a declarat recurs împotriva deciziei din 01 martie 2005 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei din 01 martie 2005 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 15 decembrie 2004 a Judecătoriei Hîncești și, pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie dispus încasarea de la SRL „Persaj-Agro” în beneficiul său a plății pentru arendă pentru o perioadă de 4 ani în mărime de 98774 de lei.

Conform bonului de plată din 16 iunie 2005, Mihail Sîrbu a achitat în bugetul de stat la depunerea recursului împotriva deciziei din 01 martie 2005 a Curții de Apel Chișinău, taxa de stat în mărime de 1481,61 de lei (f.d. 86).

Prin decizia din 14 septembrie 2005 a Curții Supreme de Justiție, a fost respins recursul declarat de Mihail Sîrbu și a fost menținută decizia din 01 martie 2005 a Curții de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 83 din Codul de procedură civilă, taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanța judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei civile sau căroră li se eliberează copii de pe documente din dosar. În acțiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcție de caracterul și valoarea acțiunii, iar în acțiunile nepatrimoniale și în alte cazuri prevăzute de lege, în proporții fixe, conform Legii taxei de stat.

Conform art. 5 din Legea taxei de stat nr. 1216 din 03 decembrie 1992, taxa de stat se varsă la bugetul de stat.

Posibilitatea restituirii taxei de stat este prevăzută de art. 89 din Codul de procedură civilă și art. 7 din Legea taxei de stat nr. 1216 din 03 decembrie 1992.

Astfel, art. 7 din Legea taxei de stat nr. 1216 din 03 decembrie 1992, statuează că taxa de stat plătită urmează a fi restituită parțial sau integral în cazul:

1) achitării taxei într-o mărime mai mare decât cea prevăzută de legislația în vigoare;

2) restituirea cererii (plângerii) sau refuzului de a primi;

3) încheierii procedurii când cauza nu ține de competența instanței judecătorești, precum și în cazul în care persoana interesată nu a respectat procedura soluționării extrajudiciare a litigiului stabilită pentru această categorie de cauze și

când acțiunea a fost depusă de către o persoană care, în cauza civilă respectivă, nu are capacitate de exercițiu al drepturilor procedurale civile;

4) refuzului persoanei care a plătit taxa pentru întocmirea sau primirea documentelor până la adresarea în instituția respectivă;

5) anulării în modul stabilit a hotărârii instanței judecătorești respective, dacă taxa de stat a fost deja încasată la buget;

6) achitării taxei de stat pentru înregistrarea desfacerii căsătoriei cu acordul comun al soților, care nu au copii minori, dacă desfacerea căsătoriei nu a avut loc în legătură cu împăcarea soților sau neprezentarea a unuia din ei;

7) refuzului de satisfacere a cererii privind renunțarea la cetățenia Republicii Moldova și eliberarea pașaportului de străinătate, precum și în cazul refuzului cetățeanului de a pleca peste hotare până la primirea permisului pentru plecare;

7¹) finalizării procesului de mediere prin tranzacție asupra tuturor pretențiilor sau cu împăcarea parțială a părților asupra pretențiilor patrimoniale, în cuantumul și în condițiile prevăzute la art. 39 din Legea nr. 137 din 3 iulie 2015 cu privire la mediere;

8) în alte cazuri, stabilite de legislația Republicii Moldova.

Conform aceleași norme, restituirea taxei de stat se efectuează luându-se în considerare indexarea prețurilor cu condiția că cererea a fost depusă în organul care a încasat taxa de stat pe parcursul a trei ani din ziua trecerii ei la buget.

Așadar, fără a prejudeca fondul cererii, Colegiul reține cu certitudine că în speță, data nașterii dreptului de a solicitat taxa de stat achitată la depunerea cererii de recurs împotriva deciziei 01 martie 2005 a Curții de Apel Chișinău a început să scurgă din 16 iunie 2005, adică din data trecerii ei la buget și a expirat la 17 iunie 2008.

Pe cale de consecință, este evident că depunerea cererii de către Mihail Sîrbu cu privire la restituirea taxei de stat la 10 iunie 2019, a fost făcută cu încălcarea termenului stabilit de lege, mult prea târziu, fapt ce are ca efect respingerea acesteia ca fiind depusă în afara termenului legal.

În concluzie, Colegiul statuează că Mihail Sîrbu nu a solicitat repunerea în termenul de depunere a cererii cu privire la restituirea taxei de stat și nici nu a invocat niciun argument referitor la depunerea așa de târzie a acesteia. În general, aceasta nu au motivat respectarea acestui criteriu de admisibilitate, ceea ce creează impresia că l-a evitat sau ignorat în mod deliberat, iar în absența unor probe fiabile, nu poate fi înțeleasă pasivitatea acestuia de la 16 mai 2005 și până la 10 iunie 2019.

Deci, luând în considerare interesele concurente și sintetizând cele determinate supra, Colegiul constată că Mihail Sîrbu nu au furnizat nici o explicație plauzibilă despre motivul pentru care a așteptat până la 10 iunie 2019 să depună cerere cu privire la restituirea taxei de stat.

Suplimentar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a menționa și faptul că exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, cărora li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă.

În circumstanțe descrise, Colegiul subliniază că omisiunea lui Mihail Sîrbu de a depune în termen cererea de restituire a taxei de stat, fără a invoca motive întemeiate pentru prelungirea termenului de depunere a unui act procedural, este

inadmisibilă, iar soluția oferită este compatibilă cu standardele înserate în textul art. 6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, încuviințarea exercitării unei căi ordinare de atac în urma rămânerii definitive a actului jurisdicțional valabil adoptat în lipsa unor circumstanțe fundamentale și obligatorii, ar însemna de fapt încălcarea principiului securității raporturilor juridice și a drepturilor celorlalte părți la un proces echitabil (Popov vs Moldova (nr. 2) (6 decembrie 2005, parag. 53), Melnic vs Moldova (14 noiembrie 2006, parag 40 și 41), Dacia S.R.L. vs Moldova (18 martie 2008, parag. 77) sau Nichifor vs Moldova (20 septembrie 2016, parag. 29 – 32).

Prin urmare, Colegiul conchide că acțiunile lui Mihail Sîrbu nu constituie decât o denegare a acestuia de a-și respecta obligațiile procedurale stabilite de prevederile art. 56 alin. (3) și art. 61 alin. (1) Cod de procedură civilă, care obligă părțile de a se folosi cu buna-credință de drepturile sale procedurale.

În conformitate cu art. 7 din Legea taxei de stat nr. 1216 din 03 decembrie 1992, art. 89, 270 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se respinge cererea lui Mihail Sîrbu cu privire la restituirea taxei de stat achitată la depunerea cererii de recurs împotriva deciziei 01 martie 2005 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Mihail Sîrbu împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Persaj-Agro” cu privire la încasarea plății pentru arendă și penalității, ca fiind depusă în afara termenului legal.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Oleg Sternioală

judcătorii

Ala Cobăneanu

Nina Vascan